బ్రహ్మచారి

శ్రీరంగరాజు
సుబ్రహ్మణ్యం!

స్త్రీ జాతి ప్రతినిధి సావిత్రి మోహాన రూపానికి ముగ్ధుడై పోతున్న బ్రహ్మచారి శర్మ ఈ లోకంలో పడి సిగ్గుపడ్డాడు. ఆడపిల్లని-అందులోనూ అంత అందమైనదాన్ని - అంతదగ్గర నుంచి చూడటం అతనికదే మొదటిసారి !

భగవాన్లు బాచిలర్స్ లాడ్జిలోకి రివ్వున దూసుకు వచ్చాడు

"ఒరేయ్, కొంప మునిగింది—మన అవధాన్లు పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడు రోయ్" అంటూ గావుకేక పెట్టి, "బైది బై—మా మావయ్యకూతురు నన్ను చేసుకుందుకు ఒప్పుకుందిరా!" అన్నాడు సిగ్గుతో వంకర్లు తిరుగుతూ తాజాకలంగా!

చలపతిమట్టుకు చలించలేదు ఒక్కసారి అతని వంక చూసి "మీరందరూ వెళ్ళిపోయినా ఆశయం కోసం నిలబడతాం నేనూ శర్మాను" అన్నాడు గోడ మీద వేసిన బొమ్మను చూస్తూ

*　　　*　　　*

"నువ్వు పద బాబాయ్, వరండాలోఉన్న కుడి వైపుగదిలో ఉంటాడు శర్మ" అని ఎవడో సుబ్బారావొకడు సందర్భపడితే నాలుగు ముక్కలు మాట్లాడేందుకు దిగబడ్డాడు శంకరం

బాబాయిగారుమట్టుకు ఎదురుగా ఉన్న ఆఫీసు లోకిపోయి "శర్మ" అనే కుర్రాడిని పిలవమని అక్కడఉన్న ప్యూనుతోచెప్పి వీధివంక చూస్తూ నిలబడ్డాడు, శంకరం రాకకోసం

"వారే మీకోసం వచ్చింది" అంటూ చూపించి వెళ్ళిపోయాడు ప్యూను

శర్మ నేరుగా ఆయన దగ్గరకొచ్చి కళ్ళు మూసుకుని—"నాపేరు శర్మ మా నాన్నగారిపేరు వెంకటరావుగారు మాది బందరు నలభై ఎకరాల మాగాణి—ఇద్దరం అన్నదమ్ములం అన్నయ్య ఇంజనీరు ఇక నా స్వంతఅభిప్రాయం అడిగి మన్నింతదలుచుకుంటే—నాకు పెండ్లిచేసుకోవాలని లేదు. కాదుకూడదంటే మీ ఇష్టం ఇదుగో మా నాన్నగారి అడ్రసు " అంటూ పాఠం అప్పచెప్పాడు

బాబాయిగారు గుడ్లప్పగించి తెల్లబోతున్నాడు.

పాఠం చివరిభాగాలు వింటూ లోపలికివచ్చిన శంకరం పరిస్థితిని ఆకళింపుచేసుకుని నవ్వాపుకోలేక పైకి నవ్వేశాడు!

శర్మ కళ్ళుతెరిచి కొయ్యబారిపోయాడు

"ఏరా శంకరం—ఇదివరుకు వీడు బాగానే ఉండేవాడుగా—ఈమధ్యనేమయినా ." మాట పూర్తి చేయకుండానే నాన్చేశాడు బాబాయిగారు

సిగ్గుపడిపోయాడు శర్మ తన తప్పు తెలుసుకుని

శంకరం నవ్వు సశేషంలో ఆపి "నువ్వేదో పెండ్లి సంబంధం బాపతనుకున్నాడు బాబాయి తన వీర బ్రహ్మచర్యానికి ఆటంకం కలుగుతుందని!" అంటూ నవ్వు పూర్తిచేశాడు

"నువ్వా బాబాయ్! అటు తిరిగిఉంటే ఎవరో అనుకున్నాను!" అని కాసేపాగి "మరీ రోజూ ఇదొక భాగవతం అయిపోయిందన్నయ్యా—రోజుకి ఇద్దరు ముగ్గురు రావడం, నా తలవెంట్రుకలతోసహా అన్నీ లెక్కపెట్టడం! వీళ్ళతో రెండు మూడు గంటలు బైట కాలక్షేపం "

"ఏవోయ్ శర్మా, పాపం నువ్వు పనేం చేస్తావులే గాని సంతకంపెట్టి బైట కూర్చో—వచ్చే పోయే

వాళ్ళకి వీలుగా ఉంటుంది. నిన్ను పిలవలేక మా ప్రాణాలు పోతున్నాయి అంటాడు మా ఆఫీసరు" అన్నాడు బాధగా శర్మ.

"అందుకేరా ఒక ఇంటివాడివయితే...' అంటూ ప్రతిపాదించాడు శంకరానికి శర్మకి జాయింటు బాబాయిగారు.

"సరేగాని శర్మా—కొన్నాళ్ళపాటు హోటల్లో మానేసి మనింట్లో ఉండు నేను కాంపులకి పోతూ ఉంటాను ఇంటిని కనిపెట్టుకుని వదినకి తోడుగా ఉండు ఆవిడకీ ఏమీ తోచటంలేదుట వేధవ్వేషాలు వేయక సాయంత్రానికి మకాం మార్చేయాలి" అని హోటలుకి లాక్కుపోయాడు శంకరం— బాబాయిని, మరో బాబాయి కొడుకు శర్మని

"ఒరేయ్ శర్మా, అలా స్టేషనుకి పోదాం రా!" అన్నాడు వచ్చిన రెండవరోజున శంకరం

"ఎందుకన్నయ్యా, ఎవరయినా వస్తానన్నారా?"

"మరే—మీ వదిన వాళ్ళ బామ్మగారు వస్తుం దిట ఇద్దరం కలిసి ఆవిడని ఇంటికి జేర్చాలి—పద" అంటూ సైకిలనబడే సాధనాన్ని బయటికిలాగి, చక్రాలురెండూ ఉన్నాయో లేదో చూసి మరీ ఎక్కాడు శంకరం శర్మ వెనక కూర్చున్నాడు

ఇద్దరూ కలిసి స్టేషనుకి చేరేసరికి బండికి సిగ్నలు ఇచ్చేశారు కాసేపు పిచ్చాపాటి మాట్లాడు కుంటూ సిగిరెట్లు కాల్చుకుంటూ ప్లాటుఫారము పొడుగు వగైరా కొలిచేంతలో బండి గావుకేకపెట్టి వచ్చి ఆగింది రొప్పుకుంటూ

పెద్ద వయసులోఉండే బామ్మగార్లకోసం కళ్ళతో వెతుకుతున్నాడు శర్మ తనే ముందు ఆవిడని ఊహించి గుర్తుపట్టి శంకరానికి చూపించి షైనై పోవాలని అతని సదుద్దేశం!

సెకండుక్లాసు పెట్టెలోంచి గ్లాస్కో పంచతో ఒక పెద్ద సైజావిడ దిగుతుంటే శర్మకి ప్రాణం లేచివచ్చింది "అదుగో అన్నయ్యా బామ్మగారు" అంటూ ఆ పెట్టెవైపు చూపించాడు శర్మ

"ఎసెస్, కరెక్ట్ హల్లోవ్!! అటుకేసి పరు గెత్తాడు శంకరం జనాన్ని తప్పించుకుంటూ

తన విజయానికి ఉబ్బి తబ్బిబ్బవుతూ అతన్ని అనుసరించాడు శర్మ

"మాట తప్పకుండా వచ్చావే!" అని నవ్వాడు అప్పుడే బండి దిగుతున్న అమ్మాయిని ఉద్దేశించి శంకరం

శర్మకూడా "నమస్కారం బామ్మగారూ— మిమ్మల్ని మొదట గుర్తుపట్టింది నేనేనండి—నేను శంకరం తమ్ముడ్నిలెండి" అని కలుపుగోలుగా నవ్వుతూ దగ్గరగా పోయాడు

కోపంతో నాసికాపుటాలు అదరగా అతనివంక సీరియస్‌గా చూసి "ఎవరు బావా ఈయన—దృష్టి సరిగా ఆనదులా ఉందే!" అంది హేళనగా అమ్మాయి.

అప్పటికిగాని తన తప్పు తెలియలేదు శర్మకి. ఇందాక తనకంటికి కనబడిన బామ్మగారికి బదులు మెరుపులాంటి ఒక కాలేజీఅమ్మాయి కనబడింది,

బంగారుగా బామ్మగారికోసం వెతుకుతున్నాయి అతనికళ్ళు

శంకరానికి జాలి కలిగింది తమ్ముడి పరిస్థితికి "మరేం అనుకోకు సావిత్రీ, వీడు మా బాబాయి కొడుకు శర్మ ఈ అమ్మాయి మా మరదలు పిల్ల, మీ వదినకి పింతల్లి కూతురు తలవలు మనవాళ్ళో గడపాలని " పరిచయంచేశాడు శంకరం

శర్మ తనతప్పిదానికి సిగ్గుపడిపోయి "క్షమించండి ఇదంతా మా అన్నయ్య " అని మధ్యలోనే ఆగిపోయాడు శంకరంముఖం చూసి

సావిత్రికి రిక్షా కట్టించి అంతా కలిసి ఇంటికి చేరుకున్నారు వాళ్ళవెంట వచ్చిన చెల్లెల్నిచూసి ఆశ్చర్యపోయింది వసంత!

"ఇదేమిటే—ఉత్తరం ముక్కయినా రాయకుండా వచ్చేశావు! వీళ్ళిద్దరూ ఎక్కడ తగిలారు నీకు?" అంటూ వీధిలో నిలబెట్టే విస్తుపోయింది

"ఉత్తరం రాయకపోవడమేమిటే? ఏం బావా అందకపోతే స్టేషను కెలా వచ్చావు?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగింది సావిత్రి శంకరాన్ని

అటు భార్యచూపులు, ఇటు సావిత్రి ప్రశ్నలు తట్టుకోలేక "ముందు కాళ్ళకి నీళ్ళు వగైరా ఇవ్వటం అనేది ఉందా లేక ఈ ఆశ్చర్యాలూ, విడ్డూరాలు వీధిలోనే అవాలా?" అని చికాకుపడి ఆసన్నివేశాన్ని మార్చాడు!

"భలే గడుసువారండీ మీరు!" అంది వంటింట్లో వసంత శంకరంవంక గోముగా చూస్తూ.

ఛాతీ అయిదారంగుళాలు పెంచాడు శంకరం!

"ఇన్నాళ్ళకి తెలిసిందన్నమాట!" అన్నాడు గంభీరంగా నవ్వి

"అయితే ఇంతకీ సావిత్రి వస్తుందని మీకు తెలుసునన్న మాట"

"అయిదురోజులక్రితం రాసిందిలే!"

"మరి ఆ విషయం నాతో చెప్పకపోగా పనివేళా మీ తమ్ముడిని ఇంటికి తేవడంలో ఉద్దేశం ఏమిటో?" చిలిపిగా నవ్వుతూ అడిగింది

"ఉద్దేశం ఏముంటుంది మాడమ్! హిందూ దేశం! హోం పార్లమెంటులో నీబలం ఒక్క ఓటు పెరిగిందని హడావుడిగా బలాన్ని పోగుచేసుకున్నాను అంతే!"

"మరే పాపం—నాకుటండీ చెపుతారు" అంది వాసంతి మనస్సులోనే భర్తఉద్దేశాన్ని మనసారా మెచ్చుకుంటూ

నలుగురూ కలిసి కారమ్స్ ఆడుతున్నారు శర్మ, వసంత ఒక పార్టీ, సావిత్రీ, శంకరం ఒక పార్టీగా పందెంకాసి మరీ ఆడుతున్నారు

"మగాళ్ళు ఉట్టి మోసగాళ్ళు" అంది హఠాత్తుగా సావిత్రి

కారమ్స్ ఆడుతున్న శర్మ ఉలిక్కిపడ్డాడు

"ఏమిటో ఉండుండి అంత అమూల్యాభిప్రాయం వెలిబుచ్చావు?" అనడిగాడు శంకరం

"మా ఫ్రండు అరవిందని కాలేజీలో ఒకబ్బాయి ప్రేమించాడు బావా! నువ్వే నాకు దేవతవన్నాడు నువ్వు లేకపోతే చావడం ఖాయమన్నాడు పెండ్లి చేసుకుంతీరతానన్నాడు మొత్తానికి దాన్ని నమ్మించాడు కాలేజీ అంతా అరవింద అతగాడిని చేసుకోబోతోందని బాహాటంగా చెప్పుకున్నారు ఇంతలో మంచికట్నంతో ఒక సంబంధం వచ్చేసరికి గప్‌చిప్‌గా ఒప్పుకుని ఆ అమ్మాయిని పెండ్లాడాడు కాలేజీలో తలెత్తుకోలేక చదువు మానేసింది అరవింద!" స్నేహితురాలిమీద సానుభూతి—మగజాతిమీద కోపం ప్రతిబింబించాయి ఆమె ముఖంలో

శంకరం మాట్లాడలేదు

తన ఎదుటే తప్పంతా మగాడిదే నన్నట్టు మాటాడటం శర్మకేమీ నచ్చలేదు దానికితోడు ఆ అభియోగాన్ని ఒప్పుకున్నవాడిలా శంకరం మాట్లాడకపోవడం

"ఆ అమ్మాయి అంగీకరించబట్టేకదా ఇంతవరకు వచ్చింది ఆ ప్రేమని తెలివిగా మొదట్లోనే తుంచేసిఉంటే మీరన్నంతవరకు వచ్చేదికాదుగా కథ' అన్నాడు శర్మ తెగించి

"మాటతప్పి మరొకరిని పెండ్లి చేసుకోవడం తప్పుకాదన్న మాట" నిప్పులు కక్కుతూ అడిగింది సావిత్రి

"తప్పే—కాదనను కాని ఆడవాళ్ళ జీవితాలు పాడుచేసేవాళ్ళు ఆడవాళ్ళేకాని మగాళ్ళుకారు ప్రతి ఆడపిల్లకి అన్ని విధాలా తనకన్న అధికుడే భర్తకావాలనుకోవడం ఈ చిక్కులన్నిటికీ హేతువు! పిల్లల తండ్రులు వేలంపాటలాగా అయిదువేలిస్తాం, ఆరువేలిస్తాం అంటూ పెంచుకుంటూ పోతుంటే—మగపిల్లాడుకూడా మామూలు మనిషేగా అతనికీ కోరికలంటూ ఉంటాయి డబ్బు ఎవ్వరికీ చేదు కాదు?" అన్నాడు శర్మ

వాదనాంశం కొంచెం గాడితప్పినట్లనిపించింది శంకరానికి వెంటనే పుంజుకుని "ఇదుగో సావిత్రీ—మా శర్మ 'నెపోలియన్ ఆఫ్ ఆంటీ మారేజెస్'—'కాసబ్యాంకా ఆఫ్ బ్యాచిలర్‌షిప్'తెలుసా"అని పెళ్ళున నవ్వి "ఏరా శర్మా, మనలో మనమాట-నువ్వెందుకు పెళ్ళంటే భయపడతావు" అనడిగాడు

కొంచెంసేపు సిగ్గుపడ్డాడు శర్మ తన ఉద్దేశాలు బయటపెట్టేందుకు కాని ఈసారి వసంత కూడా అదే ప్రశ్న అడగడంతో చెప్పక తప్పలేదు

"నాకు ఆడవాళ్ళంటే భయం వదినా! మగవాడు ఉన్నతికిపోకుండా చేసేవాళ్ళు ఆడవాళ్ళు పురాణ కాలంనుంచి కూడా యుద్ధాలు ' కాంతా కనకాల' కోసం జరిగాయి ఇకపోతే చదువుకుంటున్న రోజుల్లో చూస్తూండేవాడిని ఈ కాలేజి అమ్మాయిల లక్షణాలు కుర్రాళ్ళు తమవంక చూడాలని, తమ అందాన్ని ఆరాధించాలని—ఒకరినిమించి ఒకరు మేకప్ అవడం, తీరా వాళ్ళ అందానికి ముగ్ధుడయి వాళ్ళవెంటబడితే వాడిని ఒక చవటకింద, రౌడీకింద ప్రచారంచేసి రిపోర్టు లివ్వడం—దాంతో వాడిచదువు నాశనం కావడం నిజానికి తమవంక ఎవ్వరూ చూడని రోజున వాళ్ళకి నిద్దర కూడా పట్టదనుకుంటా! ఇవన్నీ చూసి ఈ కృత్రిమాకర్షణలకి విసిగిపోయి జీవితంలో పెళ్ళి చేసుకోకూడదని తీర్మానించుకున్నాను హాయిగా హోటల్లో ఎంతో గౌరవంగా పెడతారు నిశ్చింతగా సినిమాకువెళ్ళి ఎప్పుడు గదికి వెళ్ళినా అదేమిటని అడిగేవారుండరు పుస్తకాలు చదువుకుంటూ స్వేచ్ఛగా కాలం గడపక ఎందుకీ రొంపిలో దిగబడతారో నాకు అర్థంకాదు "

సావిత్రి అతనిమాటలకి ఆశ్చర్యపోయింది ఆమె కళ్ళు ఆలోచనలతో మిలమిల్లాడాయి!

మనసు

క్రమము తప్పినచో

అదే పిచ్చి

* వస్త్రధారణలోను, అలవాట్లలోను క్రొత్తదనము
* వెఱ్ఱిచూపులు
* విచారము, పరధ్యానము
* మతిమరపు
* అస్పష్ట తీర్మానములు
* స్వాధీనము తప్పిపోవుట
* భ్రమ, భయము, విభ్రాంతి

మతిభ్రమకు

యివన్నీ చిహ్నములు

ప్రారంభములోనే

దీన్ని హతమార్చండి

స్వయంగా లేక ఉత్తరాలద్వారా

కవిరాజ్ పండిట్ మురాదత్తశర్మ వైద్యవాచస్పతి గారిని సంప్రదించండి.

Navratna Kalpa Pharmacy
Jullundur City (India)

శంకరం గబుక్కునలేచి అర్జెంటు పనున్నవాడిలాగా ఇంట్లోకి వెళ్ళి "వాసంతీ, ఒక్కసారి ఇటురా—పనుంది వాళ్ళు సింగిల్స్ ఆడుకుంటారులే!" అని పిలిచాడు

"మీ రిద్దరూ ఆడుతుండండే!" అని వసంత లోపలికి వెళ్ళింది

, శర్మ కాయిన్స్ పేరుస్తుంటే అతని వంకనే చూస్తూ కూర్చుంది సావిత్రి

"అయితే మీమీదకూడా, ఎప్పుడయినా రిపోర్టులు వెళ్ళాయా?" అనడిగింది నవ్వుతూ

"అంతవరకు రాలేదు లెండి మా స్నేహితులకి ఇద్దరికి జరిగింది నామట్టుకు నేను అసలు వాళ్ళవంక చూసేవాడినికాదు" అన్నాడు ఆమెవంక చూడకుండా

కాయిన్స్ పేర్చటం అయిపోయి అతను స్ట్రయిక్ చేయబోతుంటే "నేను చేస్తానాగండి" అంటూ చేతిలోంచి లాక్కుంది స్ట్రయికరుని

ఆమె వేళ్ళు అతని చేతికి తగిలి ఏదో తెలియని అనుభూతి కలిగి ఆమెవంక చూశాడు ఆడపిల్లని—అందులోనూ అంత అందమయిన దాన్ని—అంత దగ్గరనుంచి చూడటం అతనికదే మొదటిసారి!

"తెల్లనిపాలరాతిమీద నల్లటితుమ్మెదలు దోబూచులాడుతున్నాయి ఆ పాలరాతికి కిందుగా రెండు చేపపిల్లలు, వాటిని కప్పుతూ రెండు కలువరేకులు, వీటికి మధ్యగా సన్నని పొగరబోతు ముక్కు, ఆ కింద మన్మధుడిబాణం అనదగిన సన్నని చిన్నని ఎర్రని పెదిమలు—వాటి కటు ఇటు పాలబుడగల్లాంటి బుగ్గలు, చిన్నగడ్డందగ్గర కలుసుకున్నాయి ఆకిందుగా శంఖం వంటి మెడ, గుండ్రటి బుజాలు "

"ఏమిటి ఆడటం అంటూ ఉందా లేక " అని మల్లెలు కుమ్మరించినట్టు నవ్వింది సావిత్రి

స్త్రీజాతిప్రతినిధి సావిత్రి మోహనరూపానికి ముగ్ధుడయిపోతున్న బ్రహ్మచారి శర్మ ఈ లోకంలో పడి సిగ్గుపడ్డాడు!

"వెధవాయ్! ఆడదాన్ని ముట్టుకోవడంమాట అలా ఉంచి కనీసం జన్మలో ఒక్కసారయినా దగ్గరసా చూసిఉండడు బ్రహ్మచారిగాఉంటాడుట జీవితాంతం అటువంటి వాడిబాధ" అని నవ్వాడు శంకరం వసంతతో గదిలో

"మగాళ్ళంటే మండిపడే మా సావిత్రికూడా మారిపోతోంది సుమండీ! ఇదే మరొకరు అలా చూసి ఉంటే ఈ పాటికి ఎడండవడ ఎర్రబారేది "

"నీకు సైకాలజీ తెలియదు వాసంతీ—మామూలు పగటు కాలేజీకుర్రాడయితే సావిత్రిని చూసినది మొదలు ఆమెవెంటపడేవాడు, ఆరాధించేవాడు దాంతో ఆ అమ్మాయికి వాడు తేలికయిపోయి కుక్క కింద చూసి ఆడించేది ఇక్కడి కేసు అది కాదుగా మన ప్లాన్ప్రకారం అంతా సవ్యంగాఉంటే ఒక్క వారంలోపల "మదర్పిత చందనతాంబూలాది. " అంటూ వేయించేయనూ!" అన్నాడు శంకరం

ఆ రాత్రి కలలో పాలరాళ్ళు, నల్లటి కొలనుల్లో ఈదులాడే చేపలు, సంపెంగపూలు, తుమ్మెదలూ-కనబడ్డాయి శర్మకి

మర్నాడు సినిమాకి బయలుదేరారంతా శర్మ సావిత్రికి సాధ్యమయినంత ఎడంగా ఉంటున్నాడు అంతా కలిసి హడావుడిగా సిటీ బస్ ఎక్కారు సీట్లు

భావి-బ్రహ్మచారి

ఖాళీగాలేక నలుగురు నిలబడటంవలన బస్సు ఆగి బయలుదేరినప్పుడల్లా సావిత్రి శర్మమీద పడటం—ఆమెశరీరం అతనికి తగిలినప్పుడల్లా మతి పోగొడుతోంది

అన్నగారి పక్కన కూర్చుందామనుకున్న శర్మ పక్కన సావిత్రి కూర్చుంది సినిమాహాల్లో అతను కొంత ఖంగారుపడబోయినా అతని మనస్సు అంతరాంతరాల్లో మట్టుకు ఆనందపడ్డాడు

సినిమాలో నిమగ్నమవాలని శతవిధాల ప్రయత్నిస్తున్న శర్మచేతికి సావిత్రి మెత్తటిచేయి తగలటంతో ఉలిక్కిపడి చేయి ఇవతలికి లాక్కున్నాడు

అతని పరిస్థితికి జాలిపడుతున్నట్టు కనుకొనల నుంచి అతన్ని చూసి కర్చీఫు చాటుచేసుకుని నవ్వింది సావిత్రి అది గమనించిన శర్మకి పౌరుషం విజృంభించి ఆమె చేయిమీద చేయివేసి మరీ కూర్చున్నాడు ఈసారి!

ఆరాత్రి అసలు నిద్రపోలేదతను తరువాత ఉదయాన—"సావిత్రీ, మీ అక్కయ్య శలవు—ఈ మూడురోజులూ నువ్వు చేయి కాల్చుకుంటావా లేక పోతే హోటలునుంచి తెప్పించమంటావా?" అనడిగాడు శంకరం

"చంపేశావక్కయ్యా-ఈ సంగతితెలిస్తే ఈకాస్తా అయ్యాక వచ్చేదాన్నినుమా ఆల్ రైట్, తప్పుతుందా మరి ఒక్కదాన్నీ చేయలేనుకాని బావా, నువ్వు

ఒక పెద్ద ఆఫీసులో పని చేస్తున్న మేనేజరును కలుసుకోవడానికి తన స్నేహితుడు వచ్చాడు:

"వాట్ మిస్టర్, పెదవులకు 'లిప్ స్టిక్' కూడా వేసేటట్లున్నావు. చాల బావున్నది ఏకంపెనీదో చెప్తావా?" అన్నాడు ఆ మిత్రుడు.

మేనేజరు కొంచెము తొట్రుపాటు చెంది, పెదవులు తుడుచుకొని

"లిప్ స్టిక్కా? ఆఁ; అది మా సెక్రటరీని అడిగి చెప్తాను" అన్నాడు.

—పి. కామాక్షమ్మ (నెల్లూరు)

సాయంచేస్తానంటే సై" అంది సావిత్రి కొంగు రొంటిన దోపుకుంటూ

"ఏమయ్యా శర్మా, నీకు ఇవ్వాళా, రేపు శలవలే కాబట్టి వంటింటి డ్యూటీ మీ ఇద్దరికీ వేశాం! మీ అన్నయ్య వంటింట్లోకి ప్రవేశించారంటే పూరగాయలన్నీ బూజుపట్టించేస్తారు!" అంది వసంత శంకరంవంక చూసి

"నేనా!" అన్నాడు శర్మ భయంగా కాసేపాగి "పోనీ వదినా—కాలేజీలో చదువుకునే పిల్ల ఆవిడేం చేస్తారుగాని ఇవతలకు రమ్మను నాకు వంట చేత నవునులే!" అన్నాడు ధైర్యంగా

"అదేమిటిరా—ఆడపిల్లని ఇంట్లో ఉంచుకుని అలాగంటావు? రేపు ఆ రాబోయేవాడి గతేంకాను నేర్చుకోనీ వెళ్ళండి, వెళ్ళండి" అని ఇద్దరిని తోలేసి "అని శ్రీనెహ్రూ ఉద్ఘాటించారు "అంటూ పేపరు ఘడామడా చదవసాగాడు శంకరం నిజ భార్యకి ప్రపంచ రాజకీయాలు పరిచయంచేసే సదుద్దేశంతో

మధ్యలో వసంత అడ్డుపడింది- "ఏమండీ తెలియక అడుగుతాను— "ఉద్ఘాటించారు, ఉద్బోధించారు అనందే వీళ్ళకి మాటలు రావా"

"వెనకటికి నీలాటివాడొకడు—ఐ మీన్—ఒకతె అడిగిందిట పురాణం విని నావుడు, అనవుడు ఎవరండీ—ఏమవుతారు ఒకరి కొకరు అని" తన విట్టుకి తనే పగలబడి నవ్వేడు

నవ్వుకుంటూ సావిత్రి, ఆ వెనక బెరుగ్గా,భయంగా శర్మ ప్రవేశించారు వంటింట్లోకి

"నేను కుంపటి రాజేసి ఇస్తాను—మీరు విసురుతూ కూర్చోండి" అంది సావిత్రి

"అలాగే" అన్నాడు శర్మ తలవంచుకునే

వంటకాల టోర్నమెంటు హోరాహోరీగా సాగిపోతోంది వారు వేయలేదని వీరు, వీరు వేయలేదని వారూ ఉప్పులూ, కారాలూ ధారాళంగా వేసేస్తున్నారు అన్నంగిన్నెలో అన్నం ఉడికిపోయినా నీళ్ళు బోలెడు మిగలటంవలన పొంగు లొస్తున్నాయి

"అయ్యో, అయ్యో అన్నం దింపండి" అని జనాంతికంగా ఒక కేకేసి మళ్ళీ తనే ఆపని చేద్దామని పమిటచెంగు రెండుచేతుల్తో పుచ్చుకుని వంగబోయింది సావిత్రి

కాని ఆమె కోరికప్రకారం ఆపని తనే జరుపుదామన్న ఉద్దేశంతో పైమీది టవలును పట్టుకుని అదే సమయానికి వంగాడు శర్మ

ఇద్దరి తలలు 'డేఢీక్కి' తగిలాయి "అబ్బ" అంటూ తలలెత్తారు ఇద్దరూ

గుమ్మంలోంచి ఈ సన్నివేశంచూసి మురిసిపోయిన శంకరం "నోనో—ఒక్కసారి కొట్టుకుంటే జన్మాంతం విరోధులవుతారట మరొక్కసారి కొట్టుకుంటే ఆ ప్రమాదం తీరిపోతుంది" అని—మళ్ళీ వాళ్ళాపని చేస్తారు చేయబోతారన్న బెంగతో తనే స్వయంగా ఇద్దరి తలలూ పట్టుకుని 'ఢీఢిక్కి' అంటూ మళ్ళీ ఆనించి "హమ్మయ్య" అన్నాడు

"ఏమిటి బావా నువ్వు మరీనూ" అంది చిరుకోపంతో నుదురుమీద రుద్దుకుంటూ సావిత్రి

"చూశావూ మరదలూ-ఇంకో విషయం ఎల్లాగో కష్టపడి అన్నపుజావ కాచారుకాబట్టి అందులో బెల్లం కూడా వేశారంటే అమోఘంగా పరమాన్నం అయిపోతుంది" అన్నాడు నవ్వుతూ శంకరం

ఇద్దరూ నవ్వేశారు.

అన్నాలదగ్గర తెలిసింది ప్రతి ఆధరవులో జోడు ఉప్పులు, జోడు కారాలు పడ్డాయని!

"మీవంట దొంగల్దోలా—ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు మాట్లాడుకోవడం భయమా ఏమిట్రా?" అంది వసంత.

"కాదూ మరి—నేనంటే ఆయనకి బోలెడు భయంగా. శత్రుపక్ష ప్రతినిధినాయిరి!" అంది బుంగ మూతిపెట్టి సావిత్రి.

ఆమెవంక చూస్తేనే మతిపోతోంది శర్మకి. "అయిపోతోంది తను వోడిపోతున్నాడు" అనుకుంటూనే ఆమెవంక చూశాడు. "సున్నా చుట్టి పెట్టున్న ఆమె మూతి, నిండుగాఉన్న బుగ్గలు...." బలవంతాన ఆలోచనలు మార్చుకుని,

"అందుకే వదినా నేనంది, పాపం మీ చెల్లెల్ని కష్టపెట్టడం ఎందుకు నేనొక్కడినే కానిచ్చేస్తాను అని"

"మళ్ళీ అదేమాట! అదేం కుదరదుకాని అబ్బాయి రాత్రికి ఉప్పుకారాల సెక్షన్ నువ్వుపుచ్చుకో, మిగిలిన పనులు అది చేస్తుంది" అని సమాధానపరిచింది వసంత.

వద్దన్నకొద్దీ అతని మనస్సు ఆమె వైపే పరుగెత్తడం అతనికేమీ బావుండలేదు. ఏదో ఆనందం—ఏదో దిగులు!

"రాత్రి వంట చేస్తున్నప్పుడు ఆమెవంక చూడకూడదు—ఆమెతో మాట్లాడకూడదు" అని తీర్మానించుకున్నాడు.

వంటింట్లో ప్రవేశించినది మొదలు అతని బలహీనతని గ్రహించి మరీ రెచ్చిపోయింది సావిత్రి. మాట మాటకి సెలయేరు ప్రవహించినట్టు గలగల నవ్వటం, అతన్ని కవ్వించి మరీ మాటల్లోకిదింపటం—ఎంత స్వాధీనంలో ఉంచుకుందామనుకున్నా మనస్సు పరుగెడుతోంది శర్మకి!

భోజనాలదగ్గర మళ్ళీ గోల!

"ఇదేమిటయ్యా శర్మా, అసలు ఉప్పు కారం వేయటం మర్చిపోయావు" అంది వసంత. ముద్ద నోట్లో పెట్టుకుని.

సావిత్రి పకపక నవ్వుతోంది.

శంకరం తమ్ముడివంక చూసి జాలిపడ్డాడు! శర్మ తెల్లబోయాడు. "మనస్సు బాగాలేదు వదినా" అని మెల్లిగా గొణిగాడు.

వసంతకు దగ్గరసాజేరి ఎవ్వరికీ వినబడకుండా అన్నాడు శంకరం "వాసంతీ—మావాడిలో ఇంక ఎదిరించేశక్తి లేదు. లొంగిపోతాడు!" అన్నాడు.

రాత్రి పదిదాకా రేడియో వింటూ కబుర్లల్లో కాలం గడిపేశారు.

పడుకోబోయేముందు "సావిత్రీ—పాలల్లో తోడు పెట్టావా?" అనడిగింది వసంత.

"అరెరె, మర్చిపోయా నక్కయ్యా—ఇప్పుడు నాకు వంటింట్లోకి వెళ్ళటం భయం బాబూ! అందులోనూ మీ వంటిల్లు వెడంగా ఉంటుంది. పైగా ఇంటినిండా ఎలుకలు" అని శర్మ వంక చూసింది సాయంవస్తారా అన్నట్టు.

అతనిగుండె దడదడలాడుతోంది.

"కాస్త సాయం వెళ్ళిరారా శర్మా!" అన్నాడు శంకరం. యాంత్రికంగా లేచాడు శర్మ.

వంటింటి తలుపు తాళంతీసి లోపలికి వెళ్ళారిద్దరూ. ఒక్క నిమిషం పోయాక హఠాత్తుగా ఇంటి మొత్తం దీపాలు ఆరిపోయాయి.

చీకటంటే ఎలుకలికి హుషారు.

ఒక ఎలుకమ్మ, మరో ఎలుక బావా సరదాగా సరసాలాడుకుంటూ బయటికివచ్చి పచ్చటి అందమయిన పాదాలు రెండు చూసి, ముచ్చటపడి—తలో కాలుమీదికి ఎగబాకి మోకాలుదాకా ప్రయాణం సాగించి, "నువ్వికాలుమీదికి రా. నేను ఆకాలుమీదికి వెడతా"ననుకుని కాళ్ళు మార్చుకుని దిగిపోయాయి.

అసలే చీకటి—అందులోనూ ఎలుకలంటే హడిలిపోయే సావిత్రి ఈ మూషిక ప్రేమికుల విహారానికి బెదిరి చిన్న సైజు కేక ఒకటివేసి వెనకగా నిలబడ్డ శర్మని వాటేసుకుంది.

తరతరాలుగా వస్తున్న స్త్రీల అశక్తత—వాళ్ళకి అండగా నిలబడాలన్న పురుషత్వం విజృంభించింది శర్మలో!

"నేనుండగా నిన్ను ఎవ్వరూ ఏమీ చేయలేరు సావిత్రీ—నీమీద ఈగని వాలనివ్వను" అంటూ ఆమె చుట్టూ తన చేతులు చుట్టేశాడు.

ఆడదాని శరీరస్పర్శ ఇచ్చే పూర్తి ఆనందం మొదటిసారి అనుభవించాడు శర్మ.

ఊగిసలాడుతున్న మనస్సు ఒక్కసారిగా ఒక నిశ్చయానికి వచ్చేసింది.

ఆవేశంతో ఆమెని ఇంకా దగ్గరకు లాక్కుంటూ "నువ్వు నా దానివి సావిత్రీ" అన్నాడు శర్మ.

మెయిన్ స్విచ్చి మళ్ళీవేసి తనప్రయత్నం ఎంతవరకు నెరవేరిందోనన్న ఆతృతతో వచ్చిన శంకరం లోపలిదృశ్యం చూసి ఒక్కసారి ఎగిరి గంతేశాడు.

"వెరీగుడ్, రేపే అటు బాబాయికి, ఇటు పిన్నత్తగారికి ఉత్తరాలు రాసేస్తాను" అన్నాడు నవ్వుతూ.

అతని మాటలతో ఈ ప్రపంచంలోపడి ఇద్దరూ విడిపోయి వెడంగా నిలబడ్డారు సిగ్గుపడుతూ.

హడావుడిగా లోపలికి వెళ్ళాడు శంకరం. "వసంతా—మదర్పిత శ్రీశ్రీశ్రీ చందన తాంబూలాలా లేక మదర్పిత చందన తాంబూలాలయాక శ్రీశ్రీశ్రీ ఉండాలా?

ముసిముసినవ్వులు నవ్వింది వాసంతి. "చేశారు కాని మహాలావు పెళ్ళి రెండూ తప్పే!.ముందు పిన మావగారికి మా పిన్నికి ఉత్తరాలు రాయండి. ఇద్దరికి కూర్చోపెట్టి మీప్లాను వివరించితే మెచ్చుకుంటారు. సావిత్రీ......ఏమయ్యా శర్మా ఇకరండి బయటికి—ఇంతకీ పాలలో తోడు వేశారా లేదా?" అంది నవ్వుతూ.

* * *

సావిత్రితో రిక్షాలో సినిమాకి వెడుతున్నవాడల్లా రిక్షా ఒకసారి ఆపించి "ఇప్పుడే వస్తాను సావిత్రీ—మా బాచెలర్సు లాడ్జికి గుడ్బై చెప్పి!" అన్నాడు శర్మ.

"జాగర్తండోయ్, మళ్ళీ బ్రహ్మచారి జెండా పట్టేరు!" అంది నవ్వుతూ.

గబగబ లోపలికి వెళ్ళాడు శర్మ. "చలపతీ క్షమించాలిరా. నేను కూడా....."

"ఆఁ, ఆఁ విన్నానులే.... మా ఇంటిపక్క తాసిల్దారుగారమ్మాయి నన్ను చేసుకుంటానంది. నీకు చెప్పి వెడదామని నే వచ్చాను" అన్నాడు నవ్వుతూ.

బాచిలర్స్ లాడ్జికి తాళంవేసి ఇద్దరూ బయటకు నడిచారు.

శర్మ రిక్షాఎక్కి సావిత్రిపక్కన కూర్చున్నాడు. అతనివంక చూసి తృప్తిగా నవ్వింది సావిత్రి! రిక్షా ఝూమ్మంటూ పరుగెత్తింది. ★

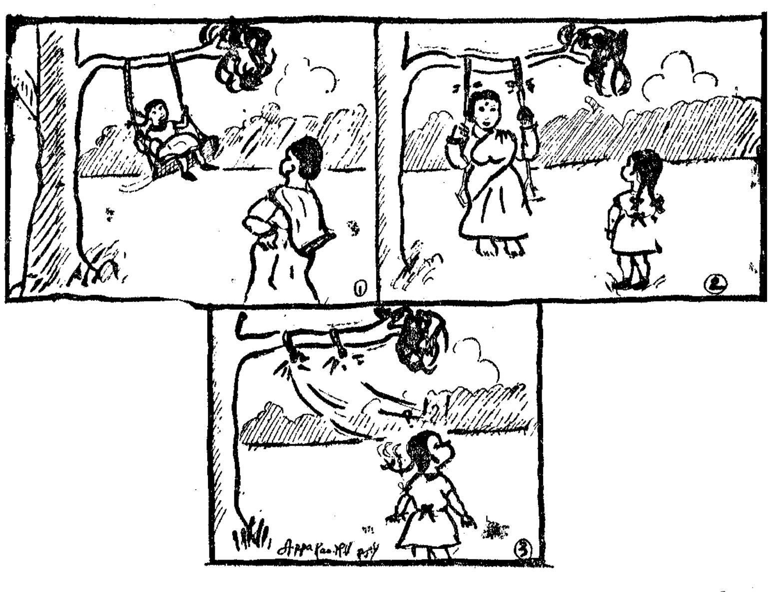

చిత్రకారుడు: ఎం. వి. అప్పారావు (రాజమండ్రి)